جنانک می گویند رجل عدل ای عادل و الله تعالی اعلم

بسم الله الرحمن الرحیم

الحاقة روز قیامت ما الحاقة چه روز قیامت وما ادریک و چه دانی تو ای محمد ما الحاقة کیست روز قیامت یعنی هرچند که صفت او بیان کنم از ان بهیبت تر است و سخت تر تا کس نپندارد سختی او را ند الحاقة اسم فاعلست از حق الامر اذا اوجب و ثبت ای ای الساعة الحاقة یعنی ساعتی که ثابت است و واجب ست آمدن آن بی شک الحاقة مبتدا و ما الحاقة خبره ای ای شی هی تفخیما لامرها بدانک حق تعالی در ین سوره بیان می کند عذاب کافران و منکران قیامت را و ثواب مؤمنان و ترس کاران را و گفت جل جلاله کذبت ثمود بروع کوی داشت ثمود مشتق است از ثمد یعنی آب اندک قوم صالح پیغامبر که آب ایشان اندک بود و عاد قوم هود پیغامبر مر پیغامبران خود را بالقارعة بروز قیامت القرع کوفتن ای الساعة القارعة یعنی ساعتی که بکوبد دلها را بترس و آسمانها را بشکافد و کوهها بگداخته و پستار کانرا بر سخت جون روز قیامت را یاد کرد کسانی را که بقیامت ایمان نیاوردند عذاب ایشانرا در دنیا بیان کرد تا کافران بترسند و از کافری باز ایستند و بس گفت جل جلاله فاما ثمود اما قوم صالح که ثمودیان بودند فاهلکوا پس نیست کردانیده شدند بالطاغیة ببب بی فرمانی مر پیغامبر خود را و قبول نا کردن حکم خدای تعالی

ازوی طاغیه یعنی طغیان باشد و الطغی و الطغیان از صدر کلمه شش و بقول امام قتاده مراد از طاغیه صیحه است یعنی آواز سخت عظیم که از صدر فرشته بود و آن آواز جبرئیل بود که همه ایشان بآن آواز هلاک شدند و بقول دیگر مراد از طاغیه رجفه است یعنی زلزله و جنبانیدن زمین که همه را بزمین فرو بردند و بقول دیگر مراد از طاغیه صاعقه است یعنی آتش آسمانی که آمد و همه را بسوخت قصهٔ صالح پیغامبر علیه السلام بدانک صالح پنج پشت بنوح میرسد و مرد سرخ سنبید بود و از بهترین مردم بود و خویشان بسیار داشت و همه پیغامبران حسن بوده اند حق تعالی و برایه پیغامبری فرستاد بقبیلهٔ ثمود که خویشان وی بودند و در میان شام و حجاز می بودند و خانها در کوهها ساخته بودند از برای تابستان و زمستان سنگها را بریده بودند و در لها ساخته بودند و بتان داشتند و می پرستیدند صالح ایشانرا بایمان و بر نبده کی حق تعالی خواند ایشان قبول نکردند و نگفتند که لا اله الا الله صالح رسول الله دانست صالح معجزه طلب کردند و وی میگفت که اگر معجزه را نمایم و شما ایمان نیاورید همه بعذاب خدای تعالی هلاک شوید ان سخن وی را قبول کردند و ایشانرا روز عیدی بود که با بتان بیرون می آمدند در عیدگاه خود و بتانرا سجده می کردند صالح را گفتند تو نیز بعیدگاه ما بیا تو خدای خود را بخوان و ما خدایان خود را بخوانیم صالح قبول کرد چون بعیدگاه رسیدند اتفاق کردند که ازوی چیزی طلب کنیم شوانند آورده تا عاجز

Copyright © Ferdowsi University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)